

Kostel všech svatých

Obec Dobromilice je písemně doložena již r. 1280. Kostel je v zemských deskách v Brně zapsán r. 1353 a je hodnocen jako vzácná perla a skvost barokního umění na Moravě. Budova současné fary je známá z r. 1789 místo dřívější fary, která byla písemně doložena r. 1353.

Farnost prošla zprávou katolickou, ale též luteránskou a utrakvistickou až do r. 1624, kdy král Ferdinand II. zabavil panství Jiřímu Flotovi z Bockštejna za účast na povstání. Poté byla farnost pod správou Otaslavic, ale od r. 1669 jsou v matrice zápisy v Dobromilické kronice. Ke kostelu jsou přiřazeny obce Dobromilice, Hradčany, Kobeřice, Doloplazy a Poličky.

Ve druhé polovině 16. století dal kostel opravit Jan Žalkovský a r. 1592 byl znovu zpřístupněn věřícím. Zápis o opravě najdeme na kamené desce v sakristii. Z nápisu na starém zvonu a z kroniky se dovíme, že kostel vyhořel za nepokojů r. 1622 a byl 47 roků pustý. Až r. 1767 provedl hrabě Kořenský velkou opravu a přistavěl boční oltáře.

Původní zvonice byla dřevěná a stála u kostela. R. 1866 dala hraběnka Clamová vystavět chrámovou věž, a téhož roku při tisícím výročí smrti svatého Metoděje byla provedena větší oprava a pořízeny varhany. Také obrazy na bočních oltářích pocházejí z této doby.

Věžní hodiny byly pořízeny ze sbírek farníků r. 1901 a r. 1927 byl kostel omítnut a věž dostala novou kostru a měděnou krytinu. Za

druhé světové války byl kostel hodně poničen. Opraven byl do r. 1947. Další oprava proběhla v 90. letech minulého století. Kostel byl vymalován a opravena měděná střecha a okapy. V příštích letech byly opraveny varhany daná nová střecha, fasáda restaurovány vchodové dveře chrámu.

Jak jsme se zmínili je kostel nazvaný barokní perlou. Sakristie je ale zbytek původního kostela v gotickém slohu. V sakristii jsou zasazeny čtyři náhrobní kameny z reliéfy Matyáše Žalkovského a první manželky Mart, Jana Žalkovského a manželky Anežky Bítovské. Na zdi jsou též jejich erby. K postavě Matyáše Žalkovského, se dochovala pověst o jeho krutém zacházení s manželkami a jejich záhadných úmrtích. Při třetím sňatku pověst vypráví o jeho zkamenění během obřadu, čímž se potvrdila pověst o tom, že své manželky připravil násilně o život.

Pod sakristií je hrobka hrabat z Bukůvky a vchod ze starého hřbitova pod oknem v sakristii, který byl v r. 1947 zazděn. Při opravě kostela byla objevena další hrobka se schody a mramorovým kamenem. Z nápisu se dovíme, že v ní odpočívá hraběnka Clamová. Blízko kostela je samostatná kaple s hrobkou potomků hraběte Michala z Bukůvky. Nyní je majetkem obce Dobromilice. Od kostela směrem ke kapli byl hřbitov do r. 1832 .

Vnitřní výzdoba kostela není přepychová ani přeplněná, ale přesto má vzácné památky. Hlavní oltář je zasvěcený Nejsvětější Trojici, jejíž sousoší je na něm umístěno. Obraz nad hlavním oltářem namaloval prostějovský malíř Adam Sebastini a je zasvěcen Všem svatým. Hody se slaví na sv. Trojici, jejíž symbol je také

nad hlavním vchodem do kostela. Vedle obrazu na levé straně je socha sv. Petra, na straně pravé na nás shlíží sv. Filip. Na stěnách po stranách oltáře, jsou sochy Nejsvětějšího srdce Ježíše a Panny Marie.

Blízko obětního stolu stojí dřevěný, krásně vyřezávaný kříž. Byl nalezený při opravě kostela, zrestaurovaný a je umístěný na důstojném místě, kterému právem náleží. Před hlavním oltářem jsou tři krypty. Na epištolní straně je krypta svobodných pánů ze Stomů na Doloplazích. Na evangelní straně náleží asi rodu Žalkovských a Kořenských. Kazatelna je krásná kamenická práce z konce 16. Století. Dal ji zhotovit Jan Žalkovský a jeho manželka Anežka Bítovská. Je zdobená erbem jejich rodu, řadou žalmů a citátů z Písma svatého a výčtem obcí, které náležely jejich panství. U kazatelny na boční stěně je socha sv. Terezie od Ježíše. Boční oltář zdobí obraz sv. Cyrila a Metoděje ze 16. Století. Téměř u vchodové brány je socha Panny Marie Hostýnské, u které farníci hledají pomoc i útěchu.

Vhodný protějšek kazatelny tvoří křtitelnice na druhé straně kostela a její zhotovení je asi současné s kazatelnou. Nad křtitelnicí na stěně je sousoší znázorňující křest Ježíše Krista v řece Jordánu. Na boční zdi visí obraz Božího Milosrdenství, zakoupený loni v Polsku panem farářem Markem Jarošem z darů farníků. Zeď ještě zdobí socha sv. Antonína, patrona věcí ztracených. Boční oltář je zasvěcený sv. Josefu. Naproti sochy Panny Marie Hostýnské u brány je vchod na kůr, kterému vévodí varhany z r. 1886. Stěny kostela zdobí také obrazy křížové cesty.

Také věž a zvony si zaslouží naši pozornost. Již více jak před 400 roky byly pořízeny zvony v Dobromilicích. Ve 14. až 15. Století asi první zvon Mikuláš o váze 50 kg. Byl umístěn na dřevěné zvonici u kostela. Zvonil do roku 1917, kdy byl vzat na vojenské účely. Roku 1623 zvon Ježíš o váze 120 kg a roku 1855 byl přelit v Olomouci. Jako jediný nebyl zrekvírován. Roku 1669 zakoupen zvon Panny Marie a Všech svatých o váze 276 kg, který byl ulit v Brně. Zvonil do roku 1917.

8.12.1911, byl posvěcen zvon Panny Marie Neposkrvněného Početí. Již roku 1916 byl se zvonem sv. Jan vzat na válečné účely. Roku 1911 až 1916 bylo na věži 5 zvonů. 1.6.1925 byly posvěceny dva zvony, Svatý Cyril a Metoděj a Panny Marie Neposkrvněného Početí o váze 230 kg. Zvonily do roku 1942 a byly vzaty na vojenské účely. 28.10.1967 byly posvěceny dva zvony blahoslavený Jan XXIII o váze 500 kg a Antonín Cyril Stojan o váze 242 kg, z dílny Leticie Ditrichové z Brodku u Přerova. Jsou to po více než 400 letech osmý a devatý zvon, který farníci Dobromilického kostela pořídili. Jak vidět, i zvony mají svou historii a zaslouží si náš zájem i úctu.

Bylo by škoda opomenout monstrance v Dobromilicích. Stříbrná monstrance pochází z r. 1701 a má uměleckou ruční výzdobu. Věnovali ji farníci z Kobeřic. Roku 1898 byla zakoupena nová monstrance, zlatená. Stříbrná monstrance byla restaurovaná a z obavy před zcizením je umístěna v arcibiskupském muzeu v Olomouci. Její hodnota je značná a proto je před působením vlhka a plísní umístěna ve skleněné schránce.

O historii našeho kostela čerpáno z farních kronik.

Zpracovala paní Marie Antoníčková.